

Adeu a la Laia

Escrit per Maria Rosa Nogué, escriptora *. La Independent
dijous, 14 de juny de 2018 12:19

OPINIÓ

Era una tarda tranquil·la a Vilanova i la Geltrú. Tot d'una, el whatsapp: "Demanem la col·laboració ciutadana per ajudar a trobar la Laia Alsina, 13 anys. Ha desaparegut cap a les 18h. de la tarda, quan sortia de casa dels seus avis. Té una lleu dolència autista, de vegades es desorienta. Els pares han avisat a la policia".

Una foto: la Laia abraçada a la mare, amb uns bràquets gairebé invisibles. Una altra: la Laia somrient, amb unes ulleres violeta. Més dades: 13 anys. Alumna de l'Escola Pia. Havia anat a berenar a casa dels avis, a acomiadar-se'n, perquè l'endemà marxava de colònies amb l'escola. El pare l'esperava a baix, al cotxe, perquè no havia pogut aparcar. Més dades: era adoptada, d'origen xinès. Més dades...

Cap a 2/4 de 10, més whatsapps: "L'han trobada". Respostes: " Uf! "Emoticons somrients. Tot d'una: "Era a casa del veí de sota de casa dels seus avis". Ah, mira, el veí... I més: "Estava retinguda pel veí". Ep! Què vol dir, retinguda pel veí? Tot d'una, el meu fill petit (13 anys, també) mira el seu mòbil i em diu: "Mira, diu que la Laia està morta".

Adeu a la Laia

Escrit per Maria Rosa Nogué, escriptora *. La Independent
dijous, 14 de juny de 2018 12:19

"Morta? No, no, si diu que l'han trobada a casa del veí. Es veu que... "Mama, que sí". "Que no, s'equivoquen, escriu un whatsapp dient que l'han trobada a casa del veí", jo que argumento. El meu fill, pobre, obeeix. I al cap de molta estona, sento que els nostres veïns de replà, una família encantadora, sopen molt tard i se m'encén la bombeta. El fill petit també va a l'Escola Pia. Els truco, la mare surt plorant, s'han passat la tarda buscant la Laia, que si a la platja del Far, que si pel barri... El col·legi ha anul·lat les colònies. El nostre veïnet: "I si apareix demà? I si...". Al final, un whatsapp de la policia confirma el pitjor: la Laia està morta. I no entenem res. Morta? El veí? Violació? Estrangulament? Tenia talls de ganivet pel cos. Li faltaven els pantalons. Hi havia cordes...

Nens i nenes jugant a la platja del Far de Vilanova i la Geltrú.

Adeu a la Laia

Escrit per Maria Rosa Nogué, escriptora *. La Independent
dijous, 14 de juny de 2018 12:19

Quatre hores, i ja no hi és. Anem sabent coses... Els tiets de la nena l'han trobada morta a sota d'un matalàs, al pis del fill dels veïns, amics dels avis de la Laia de tota la vida. El fill, l'assassí, 42 anys, cuiner, ara sense feina per culpa del seu caràcter violent, havia arribat de la Xina, diu, tenia una ordre d'allunyament de la dona i de la filla de 13 anys, no recorda res, diu, cocaïnòman, endeutat. "Potser sí que soc un monstre", diu, al final. Encara en dubta? I ja venen les excuses: estava molt drogat, anava begut, tenia molts deutes, molts problemes...

Ell parla. La Laia ja no pot dir res. Si pogués parlar, si encara fos viva, li tocaria un via crucis judicial. I és tan gran la sensació d'impotència que ens envaeix, d'estupefacció, d'injustícia absoluta, de ganes que tot això s'acabi, que les nenes de 13 anys puguin baixar un tram d'escales sense haver d'acabar ferides, violades, mortes, que una gran grisor s'apodera de la ciutat. S'improvisa un altar a la plaça de la Vila, espelmes, flors, un osset. Tot és en va: la Laia ja no hi és, bràquets, ulleres violeta, tretze anys. Com és possible? Com es pot aturar tanta crueltat, tanta inhumanitat?

Perquè no és la Laia sola. I no hi ha més remei que dir-ho, que escriure-ho al vent en grans lletres violetes, que recordar-ho, que proclamar-ho: prou de monstres, prou de botxins, prou de ganivets, prou d'abusos. "Imagina", com deia John Lennon, abans de ser abatut; imagina't un món en pau.

(*) Maria Rosa Nogué, escriptora i professora de l'Escola d'Esriptura de l'Ateneu Barcelonès